

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Avrea Gemma Christianorvm

Ruben, Leonhard

Paderbornae, 1604

IX. Idem peccatores recipit benignè.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68313)

lent sani medico, sed qui male habent: non enim veni
 vocare iustos, sed peccatores. Luc. 4. 21. 22. Coepit
 autem dicere ad illos: quia hodie impleta est haec scri-
 ptura in auribus vestris. Et omnes testimonium illi
 dabant: & mirabantur in verbis gratiae quae procede-
 bant de ore ipsius, & dicebant, nonne hic est filius Io-
 seph? Ibid. cap. 5. 31. 32. Et respondens Iesus, dixit
 ad illos, non egent qui sani sunt medico, sed qui male
 habent. Non veni vocare iustos, sed peccatores ad pœ-
 nitentiam. Cap. 9. 52. 53. 54. 55. 56. Et misit nuncios
 ante conspectum suum: & euntes intraverunt in ci-
 vilitatem Samaritanorum, ut pararent illi. Et non re-
 ceperunt eum, quia facies eius erat euntis in Ierusa-
 lem. Cum vidissent autem discipuli eius Iacobus &
 Ioannes, dixerunt: Domine, vis dicimus ignis descen-
 dat de caelo & consumat illos? Et conuersus increpa-
 uit illos, dicens: nescitis cuius spiritus estis. Filius
 hominis non venit animas perdere sed saluare.

CAPVT IX.

Idem peccatores recipit benignè.

FIGVRAE. I. Congregantur ad Iephte viri
 inopes latrocinantes: Iudic. 11. 3. Quos Ie-
 le fugiens atq; donitans, habitavit in terra Tob: con-
 gregatiq; sunt ad eum viri inopes, & latrocinantes,
 & quasi principem sequebantur.

2. Ad David conueniunt fratres sui, & alij
 in angustia constituti, oppressi ære alieno, &
 amaro animo. 1. Reg. 22. 1. 2.

PROPHETIAE. Isai. 35. 1. 2. 3. 4. vt su-
 pra fol. 207. Ibidem capit. 50. 4. Dominus dedit
 mikâ

mibi linguam eruditam, vt sciam sustentare eum,
 qui lassus est verbo: erigit manū, manū erigit mibi
 aurem, vt audiam quasi magistrum. Capit. 61. 1.
 2. 3. vt suprā fol. 224. Ezech. 34. 11. 12. vt fol. 171.
 Olee. 6. 6. Quia misericordiam volui, & non sa-
 crificium: & scientiam Dei plus quam holocausta.
 Mich. 4. 5. 6. 7. Quia omnes populi ambulabunt,
 vnusquisq; in nomine Dei suū: nos autē ambulabimus
 in nomine Domini nostri in eternum, & ultra. In die
 illa, dicit Dominus, congregabo claudicantē: & eam
 quā eieceram, colligam: & quam afflexeram, Et ponā
 claudicantem in reliquias, & eam, quā laborauerat
 in gentem robustam: & regnabit Dominus super eos
 in monte Sion, ex hoc nunc & vsq; in eternum. Soph.
 3. 19. 20. vt fol. 182.

VERITAS. Matth. 9. 13. vt præcedenti
 capit. Capit. 11. 18. 19. Venit enim Ioannes neq;
 manducans, neq; bibens, & dicunt: demonium ha-
 ber. Venit filius hominis manducans, & bibens, &
 dicunt: ecce homo vorax, & potator vini, publicano-
 rum, & peccatorum amicus. Et iustificata est sapien-
 tia a filijs suis. Luc. 7. 33. 34. 35. vt sequenti cap.
 decimo. Capit. 15. 1. 2. Erant autem appropin-
 quantes ei publicani & peccatores vt audirent illum.
 Et murmurabant Pharisei & scribae, dicentes: quare
 hic peccatores recipit, & manducat cum illis. Vt
 20. 21. 22. 23. 24. Et surgens (filius prodigus) ve-
 nit ad patrem suum. Cum autem adhuc longe esset,
 vidit illum pater ipsius, & misericordia motus est,
 & accurrens cecidit super collum eius, & osculatus

est eum : dixit q̄ ei filius ; pater peccavi in caelum & coram te, iam non sum dignus vocari filius tuus. Dixit autem pater ad seruos suos : cito proferte stolam primam, & induite illum ; & date anulum in manum eius, & calceamenta in pedes eius : & adducite vitulum saginatum, & occidite, & manducemus, & epulemur : quia hic filius meus mortuus erat, & reuixit, perierat, & inuentus est. Vers. 31. 32. At ipse dixit illi, fili tu semper mecum es, & omnia mea tua sunt : epulari autem & gaudere oportebat, quia frater tuus hic mortuus erat, & reuixit, perierat, & inuentus est. Capit. 19. 5. 6. De Zachæo vt sequenti cap. 10. 1. Timoth. 1. 12. 13. 14. 15. 16. Gratias ago ei, qui me confortauit in Christo Iesu Domino nostro, quia fidelem me existimauit, ponens in ministerio : qui prius blasphemus fui, & persecutor, & contumeliosus, sed misericordiam Dei consecutus sum, quia ignorans feci in incredulitate. Superabundauit autem gratia Domini nostri cum fide & dilectione, quæ est in Christo Iesu. Fidelis sermo, & omni exceptione dignus, quod Christus Iesus uenit in hunc mundum peccatores saluos facere, quorum primus ego sum. Sed ideo misericordiam consecutus sum, ut in me primo ostenderet Christus Iesus omnem patientiam ad informationem eorum, qui credituri sunt illi, in vitam æternam. Tit. 2. 11. 12. 13. 14. 15. Apparuit enim gratia Dei saluatoris nostri omnibus hominibus, erudiens nos ; ut abnegantes impietatem, & secularia desideria, sobrie & iuste & piè uiuamus in hoc saculo, expectantes bea-

Q

tes bea

tes beatam spem, & aduentum gloria magni Dei, & saluatoris nostri Iesu Christi: qui dedit semetipsum pro nobis, ut nos redimeret ab omni iniquitate, & mundaret sibi populum acceptabilem, sectatorem bonorum operum. Hac loquere, exhortare, & arguere cum omni imperio: nemo te contemnat. Ibidem. 3. 4. 5. 6. 7. 8. Cum autem benignitas & humanitas apparuit saluatoris nostri Dei, non ex operibus iustitiæ que fecimus nos: sed secundum suam misericordiam saluos nos fecit per lauacrum regenerationis, & renouationis Spiritus sancti, quem effudit in nos abunde per Iesum Christum saluatorem nostrum: ut iustificati gratia ipsius, heredes simus secundum spem uitæ æternæ. Fidelis sermo est, & de his volo te confirmare: ut curent bonis operibus præesse qui credunt Deo.

CAPVT X.

Pauperes, & miseros penitentes protegit de alumnis maleuolorum.

FIGVRA. Dauid liberat oues ex faucibus leonum & ursorum. 1. Reg. 17. 34. 35. 36. Dixit quoque Dauid ad Saul: pascebat seruus tuus patris sui gregem, & ueniebat leo, vel ursus, & tollebat uitam de medio gregis, & persequabar eos, & percutiebam, eruebamque de ore eorum: & illi consurgebant aduersum me, & apprehendebam mentum eorum, & suffocabam, interficiebamque eos. Nam & leonem, & ursum interfeci ego seruus tuus: erit igitur & Philisteus hic incircumcisus, quasi unus ex eis. Numquid uadam, & auferam opprobrium populi: quoniam